

تا زمین پاک رویا نباشد...

هر کدام از ما خانهای داریم که در آن زندگی می‌کنیم، دوستش داریم ...

هر کدام از ما خانهای داریم که در آن زندگی می‌کنیم، دوستش داریم . و سعی می‌کنیم که از آن خوب نگهداری کنیم و نگذاریم فرسوده یا کثیف شود. در تمامی خانهای ما این تأکید وجود دارد که زباله در خانه پخش نشود و باقی نماند. ما زباله‌های پلاستیکی را در حیاط خانه‌ها نمی‌کنیم. ما موادی چون نفت، گازوئیل و یا بنزین را داخل باغچه نمی‌ریزیم که به گل‌ها و درخت‌ها آسیب نرساند. هنگامی که می‌خواهیم حوض کنار باغچه را بازسازی کنیم، مراقبیم که باغچه با مصالح و مواد ساختمانی آلوده نشود و باعث خشک شدن گیاهان نشود. این بخشی از نگرانی‌هایی است که ما در مورد زمین خانه خود داریم، اما آیا در مورد زمین‌های دیگر نیز همین احساس نگرانی را داریم؟

آیا همان‌طور که مراقبیم زمین‌مان آلوده و کثیف نشود، در مکان‌های عمومی یا متعلق به دیگران نیز همان‌طور مراقبیم؟ زمین پاک یک رویاست اگر هر کدام از ما به این سؤال و جوابش فکر نکنیم. بعضی از ما بخش‌های کوچکی از زمین را آلوده می‌کنیم و بعضی‌ها متأسفانه تکه‌های بزرگ‌تری از آن را آلوده می‌کنند و به خطر می‌اندازند. سال‌هاست که دوستداران واقعی محیط‌زیست درباره آلوده شدن زمین توسط کارخانه‌های صنعتی هشدار می‌دهند، اما هنوز خیلی‌ها این را باور ندارند و جدی نمی‌گیرند. خودخواهی بعضی‌ها باعث می‌شود که منافع عمومی به خطر بیفتد و این ماجرای ساده‌ای نیست. وقتی پس‌مانده مواد صنعتی وارد آب رودخانه‌ها و زمین‌های کشاورزی می‌شود، موضوع ساده و بی‌اهمیتی نیست. میوه و سبزی مورد استفاده ما شاید از همان آب آلوده سیراب شده باشد. حیوانی که از گوشتش برای تغذیه استفاده می‌کنیم، شاید از گیاهی در زمینی آلوده تغذیه کرده باشد. این بخشی از ماجراست که نمی‌بینیم، اما می‌تواند وجود داشته باشد. بعضی‌ها فکر می‌کنند که آلوده شدن چند تکه زمین اتفاق مهمی نیست و فراموش می‌کنند که افراد دیگری مثل آنها نیز همین فکر را می‌کنند. بعضی‌ها خانه خود را از هر گونه آلودگی حفظ می‌کنند، اما اهمیتی نمی‌دهند که فاضلاب کارخانه خود را در محدوده زمین‌های کشاورزی دیگران رها کنند. بعضی‌ها از دیدن یک تکه زباله کوچک در خانه خود آشفته می‌شوند، اما در هر بار رفتن به باغ‌ها، مزارع و کوهستان انواع و اقسام زباله‌های ماندگار را برجای می‌گذارند. وقتی تعداد بیشتری از آدم‌ها فراموش می‌کنند که زمین خانه آنهاست، خطر بیشتری زمین را تهدید می‌کند. آنهایی که زمین را آلوده می‌کنند، از یاد برده‌اند که فرزندان فرزندانشان و نسل‌های بعدی در همین زمین زندگی خواهند کرد. اگر فراموش کنیم که سلامت ما و خاک‌های زیر پایمان به هم گره خورده است، روزگار دشواری را برای نسل‌های بعد از خود باقی می‌گذاریم و در آن دوران جوابی نخواهیم داشت اگر از ما بپرسند که این چه زمینی است که برای ما باقی گذاشته‌اید؟ هر نسل از ساکنان زمین باید به این سؤال و جوابش فکر کند تا زمین پاک تنها یک رویا نباشد.

همشهری آنلاین- علیرضا رستگار